

AJUDANT A VIURE

La resurrecció o el ressuscitat?

La bona notícia de la resurrecció, segons el relat dels Fets dels Apòstols, que us recomano llegir i meditar, va provocar reaccions agressives perquè la comunitat cristiana no es va limitar a explicar uns esdeveniments sobre Jesús de Nazaret, sinó que començaren a anunciar amb força: «aquell qui vosaltres vareu crucificar és VIU!». I això és com posar-li al proïsme el dit a l'ull, perquè és dir que Déu dóna la raó a una persona que havia estat desqualificada i reivindica el seu nom i el valor de la seva vida i de la seva paraula. És dir que Déu

està de la seva part... i no de la part dels qui el van excomunicar.

Des d'aquell «primer dia de la setmana...» i jugant-se la vida, els deixebles proclamen el valor fonamental de la paraula de Jesús i del seu projecte, de la seva manera d'entendre les coses. I prediquen el nucli de la fe cristiana demanant creure en Jesús, confiar-se a ell i incorporar-se a la seva Església: anuncien el seu itinerari des de Galilea fins a Jerusalem, les seves paraules i miracles com a signes de la misericòrdia de Déu, proclamen la seva mort en creu i la seva resurrecció d'entre els morts. I donen testimoni d'una nova humanitat nascuda del costat obert del Natzarè, convençuts que hi ha una manera nova de viure i comprometre's en la tasca de transformar aquest món conflictiu, i que és possible construir i consolidar un model de relacions basades en l'amor i el perdó, en la veritat i la justícia, en la pau i la llibertat.

Proclamar que Jesús no ha quedat presoner de la mort és viure i fer experimentar aquesta forma alternativa de vida i de món que Jesús va encetar. No és suficient dir que la vida ha vençut a la mort perquè això és reduir el contingut de la resurrecció i, com algú ha dit, és una música que no fa ballar. Cal fer «un camí de fe» que ens faci experimentar la resurrecció de Jesús com un fet salvador, alliberador per a les nostres vides, que du a creure com Jesús i a assumir la seves actituds, les seves opcions i la seva proposta.

«Busqueu Jesús? No està aquí, ha ressuscitat» (Mc 16,6). La nostra participació en aquesta vida nova de ressuscitats comença amb el Baptisme, que ens fa Fills de Déu i membres del seu poble que és l'Església. Però per sentir i veure aquestes realitats cal obrir les oïdes i els ulls de la fe, cal un cor creient. Aquesta és la nostra fe i la nostra esperança.

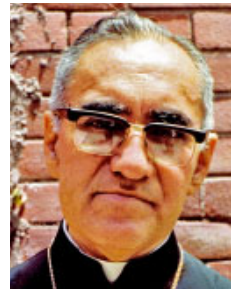
BONA PASQUA A TOTHOM!
Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Commemoració de la mort de Mons. Óscar Romero

El dia 24 de març, es compleixen 32 anys de l'assassinat de Mons. Romero, arquebisbe de San Salvador entre els anys 1977 i 1980.

La descoberta que fa, ja en edat madura, del patiment dels empobrits, va transformar la seva vida. Fou una veu profètica que denuncià les violacions als drets fonamentals de la persona. La vida i mort d'aquest home de Déu, ha inspirat la

formació de nombroses comunitats arreu del món, els anomenats Comitès de Solidaritat Óscar Romero.

El Comitè de Solidaritat Óscar Romero de Lleida, va celebrar una Eucaristia amb la comunitat parroquial de Torres de Segre per recordar monsenyor Romero i sobretot, fer nostres les causes de la justícia i la pau que ell va defensar i que encara avui segueixen vives.

Les xarxes socials més a prop

Sis voluntaris de la Delegació de Mitjans de Comunicació estan seguint una formació pràctica en les xarxes socials: Facebook i Twitter.

Aquestes xarxes socials estan imposant-se de manera progressiva com a mitjans molt potents de comunicació, ràpids i massius. Albert Vilela, tècnic de so, també voluntari de la Dele-

gació de Mitjans i que munta setmanalment el programa *De bat a bat*, ha estat l'encarregat de dur a terme aquesta formació d'iniciació a Facebook.

En Carles Santmartí, delegat de MCS del bisbat es va encarregar de donar les primeres passes en aquesta altra xarxa social als voluntaris que han participat.

La Festa del Comerç Just i la Banca Ètica a les comarques de Lleida

Amb el lema «És JUST el que necessitem» la tretzena edició de la Festa de Comerç Just i Banca Ètica, manté el caliu ciutadà a les comarques de Lleida i fa una crida a totes aquelles entitats, col·lectius i institucions locals que hi vulgueu participar.

17 municipis de Lleida hi varen participar l'any passat, amb un total d'una cinquantena d'entitats.

La Coordinació Territorial (ponent@festacj.org) proporciona els recursos bàsics per a l'esdeveniment.

Per a més informació: Coordinadora Festa del Comerç Just i Banca Ètica Comarques de Ponent, tel. 973 268 278, www.festacj.org.

PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

► Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

»Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

► Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

► Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Diàleg davant el sepulcre buit dels àngels i les dones. Pintura de l'escola italiana d'Oragna (s. xiv), National Gallery (Londres)

COMENTARI

Veié i cregué: la fe joànica

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: pròpia): Ac 2,14.22-23 / Sl 15 / Mt 28, 8-15 □ **dimarts**: Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18 □ **dimecres**: Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35 □ **dijous**: Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48 □ **divendres**: Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14 □ **dissabte**: Ac 4, 13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15 □ **diumenge** vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.): Ac 4,32-35 / Sl 117 / 1Jn 5,1-6 / Jn 20, 19-31.

El cicle litúrgic que seguim aquest any ens invita a celebrar la Pasqua amb el text de l'evangelí segons Joan. En aquest evangelí, la mort en la creu, amb l'exclamació de Jesús «tot s'ha complert», és un misteri de plenitud i de glorificació. La resurrecció està ja en la creu i en la mort. Per tant, el missatge de Joan en els relats de la resurrecció serà sobretot el ressò de la mort de Jesús que és glorificació, exaltació i pas al Pare. És a dir, que, parlant amb propietat, el relat de la resurrecció en aquest evangelí seria innecessari: Jesús glorificat en la creu és exaltat a la dreta de la majestat de Déu.

Per això, el missatge central dels relats de la resurrecció en l'evangelí se-

gons Joan és que la resurrecció és el que obre als humans la possibilitat de creure, és a dir, de participar de la plenitud de la Pasqua. En aquesta tasca, ni Pere ni Maria Magdalena estan per davant del deixeble estimat. Potser estan davant del deixeble estimat en altres coses: Pere és el primer de visitar la tomba buida. Maria Magdalena serà la que portarà l'anunci pasqual als deixebles. Però, segons el relat d'avui, el deixeble estimat és el primer a arribar a la fe: només ell «veié i cregué» (en singular).

Ara bé, convé fixar-se que el que el deixeble veu no és Jesús sinó els signes de la resurrecció: el llençol d'amortallar plegat en un cantó i el mocador lli-

gat a part. Benaurats els qui creuen sense haver vist.

De fet, en la tercera aparició de Jesús als deixebles, a la vora del llac, serà aquest deixeble qui descobrirà Jesús present a la riba, després de veure el signe de la pesca miraculosa. Només llavors dirà a Pere: «És el Senyor» (21,7). Aleshores sí que Pere també reconeixerà Jesús present i es tirarà a l'aigua. La figura del deixeble estimat és clau en la comunitat joànica. La fe dels qui creuen sense veure (20,29) ve mitjançant el primer que va creure sense veure: el deixeble estimat, el model del creient segons aquest evangelí.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

15. La naturalesa de la resurrecció de Jesús

La resurrecció de Crist és un esdeveniment dintre la història que, tanmateix, romp l'àmbit de la història i va més enllà d'aquesta. A partir d'aquí cal afrontar la qüestió de la resurrecció com a esdeveniment històric. D'una banda, hem de dir que l'essència de la resurrecció està pròpiament en el fet que aquesta romp la història i inaugura una nova dimensió que nosaltres comunament anomenem la dimensió escatològica. La resurrecció desclou l'espai nou que obre la història més enllà d'ella mateixa i crea quelcom definitiu. En aquest sentit és veritat que la resurrecció no és un esdeveniment històric del mateix tipus que el naixement o la crucifixió de Jesús. És quelcom nou, un tipus nou d'esdeveniment.

Ara bé, al mateix temps cal prendre nota del fet que aquesta no està simplement a fora o a sobre de la història. Com a erupció de la història que la supera, la resurrecció comença tanmateix en la història mateixa i fins a

cert punt li pertany. Potser es podria expressar tot així: la resurrecció de Jesús va més enllà de la història, però va deixar la seva empremta en la història. Per això pot ser afirmada per testimonis com un esdeveniment d'una qualitat tota nova.

De fet, l'anunci apostòlic, amb el seu entusiasme i la seva audàcia, és impensable sense un contacte real dels testimonis amb el fenomen totalment nou i inesperat que els tocava exteriorment i que consistia en el fet de manifestar-se i parlar de part de Crist ressuscitat. Només un esdeveniment real d'una qualitat radicalment nova era capaç de fer possible l'anunci apostòlic, que no és explicable amb especulacions o experiències interiors, místiques. En la seva audàcia i novetat, aquest anunci apostòlic s'engega per la força impetuosa d'un esdeveniment que ningú no havia inventat i que anava més enllà de qualsevol imaginació.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

El silenci ple: transcendir el soroll

El silenci té un paper clau en l'espiritualitat. És la condició que fa possible l'escolta de la Paraula, el marc per escoltar la Veu interior, com diu la bella expressió agustiniana. El silenci permet escoltar, acollir, rebre i hostatjar la paraula alliberadora. Per assolir-lo, però, cal buidar la pròpia casa de pensaments que omplen l'espai.

El silenci és una de les experiències més inquietants. És una ocasió per enfrontar-se a un mateix i amb el Mestre que crida des del fons de l'èsser. Aquesta escolta causa vertadera por, una perplexitat que empeny a fugir i a evadir-se tant com sigui possible. No per casualitat, el silenci és, per a molts, el signe terrorífic de la buidor, i la buidor és insuportable.

Cada dia som agredits exteriorment per hordes de paraules, de sons, de clamors, de bits informatius que eixorden el dia i fins i tot la nit. En aquest context, la trobada amb el Crist per la fe passa, necessàriament, per aquest silenci veritable, curull de la Presència ressonant de la Paraula, atent a l'audiència, obert a la comunitat.

El silenci és el verdader puntal de la vida espiritual, l'arrel de tota paraula evocada des del cor. El poder meravellós de callar, l'art de fer silenci per rebre la Paraula. Escriu el mestre Eckhart que el millor i més noble èxit en aquesta vida consisteix a estar en silenci i deixar que el Senyor parli i actui dins nostre. No hi ha amistat sense silenci. Si no hem après a aturar-nos, a estar en silenci i escoltar l'altre, romandrem tancats en el nostre petit món, del qual som el centre i els únics habitants reals. En el silenci, es fa el meravellós i alliberador descobriment que no som déus, sinó criatures.

En el marc del silenci, deixem que passin coses noves i inesperades. Estem disposats a deixar-nos meravellar pel Déu de les sorpreses.

Francesc Torralba
Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

8. ✠ Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor. St. Joan d'Organyà, monjo premonstratès; Sta. Macària, vg.

9. Dilluns. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. Dimarts. Sant Ezequiel, profeta (s. vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

11. Dimecres. St. Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); St. Isaac, monjo.

12. Dijous. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. Divendres. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. Dissabte. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, verge i màrtir.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Jean Vanier y Teresa de Calcuta

Als viatges a la Índia, que empezeron en el año 1969, marcaron profundamente mi vida. Descubrí todo un mundo de pobreza que nunca había visto antes en mi vida. Mientras arreciaba la guerra civil en Bangladesh, visité Calcuta y conocí a la Madre Teresa y a sus hermanas; cientos de miles de refugiados inundaban la India... En la India descubrí también la visión y la obra de Mahatma Gandhi, especialmente su espiritualidad.

Conocí a Madre Teresa bastante bien. Era una mujer fantástica. Desayunaba con ella y me contaba sobre su fundación en Yemen y cómo esperaba llegar a China y lo que hacía en África y más. Podía haber tenido dificultades al rezar, pero nunca, nunca, nunca tuvo la menor duda en su misión.

En las cartas de Madre Teresa se revelaba que luchó contra la oscuridad y la depresión. Ella tenía mucha angustia, y entonces pudo pensar que dudaba de su fe. Ella nunca dudó de su fe, pero en su oración vivía su angustia. Esto es lo que vive todo el mundo. Es la realidad humana. Y creo y me siento disgustado porque Madre Teresa dijo que debía ser destruido lo que ella escribía diciendo que luchaba contra la oscuridad. No nos tomamos en serio lo que había dicho. Pero ella fue obviamente una persona de gran angustia.

Así que cuando eres una persona angustiada tus oraciones lo serán. No tenemos que sorprendernos y hacer una gran cosa de ello. Es la realidad de todos. Ella nos dice que no nos detengamos en pensar en esta angustia. Simplemente, sigue adelante y empieza a amar a los demás. Debemos escuchar lo que ella dijo, que es que seremos curados por los pobres. Así que pongámonos manos a la obra.

Jean Vanier
(Fragmento de la entrevista a Krista Tippett, publicada en *El Ciervo*, n. 702-703, septiembre-octubre 2009)

ENTREVISTA

► GUILLEM FERRER

Diaconat permanent jove

Ala tardor, el periodista i pare de família Guillem Ferrer (Ciutadella, 1970) es convertirà en un dels diaques permanents més joves de l'Estat. Llicenciat en estudis eclesíastics i màster en periodisme i comunicació cristiana, ha desenvolupat tasques pastorals com a delegat episcopal de Mitjans de Comunicació i director del full diocesà de Menorca, i des de 2005 dirigeix COPE Menorca. «Ser cristià i comunicar-ho van íntimament lligats», assegura amb felicitat aquest futur diaque, que és pare de tres fills.

Què significa per a tu i la teva família aquesta ordenació?

La meua vocació al diaconat no és flor d'un dia. És un itinerari que es remunta en anys quan el bisbe Francesc Xavier Ciuraneta em va convidar a reflexionar sobre aquest servei ministerial. És un camí compartit amb la meua esposa, i també amb els meus fills, i que ara el bisbe Salvador em crida a fer realitat. L'ordenació no serà un punt i final, sinó *fer sacrament diari* la vocació de servei a l'Església que Déu em crida a compartir.

Quina estratègia han d'emprar els mitjans d'Església per evangelitzar en la societat actual?

El missatge de Jesús no pot quedar tancat. L'Església té necessitat, i urgència diria jo, d'utilitzar els mitjans moderns per fer arribar que Crist és viu, que aquesta vida és l'autèntica porta de la felicitat i que Déu és prioritat en l'home i la dona des de sempre... Si l'Església no anuncia Crist avui, traeix la seva pròpia naturalesa.

Creus que el testimoni és la via més clara i directa de comunicar el missatge cristià? Com ho treballau a COPE Menorca?

Sempre m'agrada dir que un mitjà de comunicació d'Església té una doble finalitat: d'una banda, ser altaveu de les veus socials —de totes!, perquè la nostra audiència té el dret de sentir la pluralitat de la nostra societat—; però, de l'altra, com a mitjà de comunicació també tenim una veu pròpia, sòlida i clara, i en aquest cas centrada en el missatge de Jesús. El testimoni del carrer és important, però també ho és el nostre propi testimoni, la nostra paraula...

Òscar Bardají i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Hem anat desgranant alguns aspectes dels camins de salut i sanació que ens ofereix Jesús i no podem oblidar la preferència pels malalts més desvalguts, allunyats, impurs, exclosos, aquests eren els seus preferits, els que passaven davant.

Sembla que la lepra ens quedi molt lluny, però també en la nostra societat tenim persones que rebutgem, que pensem que estan malalts «perquè s'ho han merescut» o col·lectius que potser pensem que «seria millor que se'n tornessin a casa seva, que aquí ens han portat tots els mals», o joves que estem convençuts que «ja no tenen valors, no aprecien res, ells s'ho busquen estar així». La salut que ens planteja Jesús és salut preferencial **pels més febles i desfavorits**.

Seguim passant de llarg, i estem deixant a la cuneta a moltes persones. Si la malaltia ja és de per si una càrrega dura, quan aquesta s'associa a rebuig i soledat és molt pitjor. Si el patiment és dur, el més dur encara és patir sol.

Sols quan ens adonem dels nostres prejudis, podem arribar a veure en l'altre un germà, a mirar als seus ulls i donar-li la mà per ajudar-lo a seguir el seu camí, ens cal un esforç samarità, per no passar de llarg, tenint molt present, en paraules del camil Pangrazzi: «Déu elegix el camí de la pobresa i de la debilitat per expressar la plenitud del seu amor».

Montse Esquerda

Recés de Quaresma

Unes seixanta persones han participat a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana) el dimecres dia 14

de març, al recés de Quaresma organitzat per la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social. Mn. Daniel, consiliari del Voluntariat Vicencià, que ha estat l'entitat que ha preparat el recés, ha fet una profunda aportació al voltant del tema: «La sol·licitud dels pobres a la Bíblia.»

Després, els participants han tingut una estona de meditació personal en silenci, seguida d'un petit temps per compartir en grups.

Conferència a la parròquia d'Artesa de Lleida

A la parròquia d'Artesa de Lleida, diumenge 11 de març, va tenir lloc la primera conferència-reflexió de Quaresma programada per la nova Unitat d'Acció Pastoral creada recentment.

La conferència ha estat a càrrec d'en Joan Carles Nicuesa, delegat diocesà de Pastoral Seglar del bisbat de Lleida.

La seva dissertació ha tingut com a títol «**Presència de l'Església en el món: Reflexió en veu alta**». En la qual ha exposat exemples sorgits de la pròpia experiència i treball dels anys que porta en el seu apostolat.

Al final de la xerrada hi ha hagut un intercanvi viu de preguntes i respostes riques en experiències personals, conclouent l'acte l'arxiprest de la zona pastoral, Mn. Daniel Gómez.

Adoració eucarística diürna

de 10 a 20 h
Església de Sant Pere de Lleida

Saps què...?

- de tots els dons del Senyor el més important és l'Eucaristia?
- cada dia pots visitar i adorar Jesús Sagramentat?

- diferents persones, en torns d'una hora, faciliten que, qui ho desitgi, entri a l'església de Sant Pere i realitzi la visita davant el Santíssim exposat?

Per què no...?

- vas a adorar qui vol omplir-nos d'amor?
- t'apuntes a un torn d'una hora perquè, a més d'estar amb Ell, puguis servir els qui d'aquesta manera podran també entrar a visitar-lo?

Si estàs interessat...

- truca al telèfon 973 237 162.
- dirigeix-te a qualsevol dels adoradors que estiguin al temple.

AGENDA

Adoració eucarística diürna a l'església de Sant Pere de Lleida, de 10 a 20 h.

- **Diumenge 8 d'abril. PASQUA DE RESSURRECCIÓ.**
—Missa de Resurrecció a la Catedral, a les 12 h.
- **Dimecres 11 d'abril:**
—Curs «dels contravalors als valors en la societat actual» a l'IREL, a les 19 h.
—Hospitalitat de Lourdes: Eucaristia mensual a la parròquia del Pilar, a les 19 h.
- **Dijous 12 d'abril:**
—Reunió d'arxiprestats: Baix Segre i Seu Vella.
—Conferència: «El diàleg interreligiós» (a càrrec de Mn. Prat), a les 19.30 h, a l'IEI.
- **Divendres 13 d'abril:**
—El Sr. Bisbe visita els confirmands del Col·legi Mater Salvatoris.
—Trobada del Sr. Bisbe amb els mossens joves.
—El Sr. Bisbe visita els confirmands de Roselló.
- **Dissabte 14 d'abril:**
—Hospitalitat de Lourdes: Sortida de Pasqua al Santuari del Miracle-Riner (Solsonès).
—Confirmacions de Sta. Teresina, a les 19.30 h.
—Vigília d'Adoració Nocturna, a les 22 h, a la parròquia de Sant Llorenç.
—Segon diumenge de Pasqua dia de la Divina Misericòrdia.

AYUDANDO A VIVIR

¿La resurrección o el resucitado?

La buena noticia de la resurrección, según el relato de los Hechos de los Apóstoles, que os recomiendo leer y meditar, provocó reacciones agresivas porque la comunidad cristiana no se limitó a explicar unos acontecimientos sobre Jesús de Nazaret, sino que empezó a anunciar con fuerza: «aquel a quien vosotros crucificasteis está ¡VIVO!». Y esto es como ponerle al prójimo el dedo en el ojo, porque es decir que Dios da la razón a una persona que había sido descalificada y reivindica su nombre, el valor de su vida y de su palabra. Es decir que Dios está de su parte... y no de la parte de quienes lo excomulgaron.

Desde aquel «primer día de la semana...», y jugando la vida, los discípulos proclaman el valor fundamental de la palabra de Jesús y de su proyecto, de su manera de entender las cosas. Y predicaban el núcleo de la fe cristiana, pidiendo creer en

Jesús, confiarse a él e incorporarse a su Iglesia: anunciar su itinerario desde Galilea hasta Jerusalén, sus palabras y milagros como signos de la misericordia de Dios, proclaman su muerte en cruz y su resurrección de entre los muertos. Y dan testimonio de una nueva humanidad, nacida del costado abierto del Nazareno, convencidos de que hay una manera nueva de vivir y comprometerse en la tarea de transformar este mundo conflictivo, y de que es posible construir y consolidar un modelo de relaciones basadas en el amor y el perdón, en la verdad y la justicia, en la paz y la libertad.

Proclamar que Jesús no ha quedado prisionero de la muerte es vivir y hacer experimentar esta forma alternativa de vida y de mundo que Jesús comenzó. No basta decir que la vida ha vencido a la muerte, porque esto es reducir el contenido de la resurrección y, como alguien ha dicho, es una mú-

sica que no hace bailar. Es necesario hacer «un camino de fe», que nos haga experimentar la resurrección de Jesús como un hecho salvador, liberador para nuestras vidas, que lleva a creer como Jesús y a asumir sus actitudes, sus opciones y su propuesta.

«¿Buscáis a Jesús? No está aquí, ha resucitado» (Mc 16,6). Nuestra participación en esta vida nueva de resucitados empieza con el Bautismo, que nos hace Hijos de Dios y miembros de su pueblo que es la Iglesia. Pero, para sentir y ver estas realidades hace falta abrir los oídos y los ojos de la fe, hace falta un corazón creyente. Esta es nuestra fe y nuestra esperanza.

¡BUENA PASCUA A TODO EL MUNDO!

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737